

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Despre antihrist.

VIII.

Cum am arătat mai sus sf. Ioan evangelistul în Apocalipsul (13, 15) spune: „Și s'a dat ei (fiarei) ca să dea vieață chipului fiarei, încât să vorbească”, va să zică chipurile, icoanele antihristului vor începe să vorbească.

Sfinții părinți merg mai departe, și ei prevăd că și icoanele Mântuitorului vor începe să vorbească cu intervenirea diavolului, și vor preamări pe antihrist. Restignirile vor vesti: „Eu Isus Hristos nu sum nici Mesia nici Dumnezeu, fără un om păcătos. Mesia cel adevărat și Dumnezeu este acela în mijlocul vostru. Lui se vă închinați”.

Ca să fie înșelăciunea și mai mare, copiii mici purtați încă în brațele mamei lor, vor începe a vorbi și vor face imputări părinților lor de ce nu se lapădă de Isus Hristos. Ii vor indemna să se alătore de dumnezeul adevărat de antihrist.

După parerea sf.-lor părinți aceste minuni vor fi cele mai mari încercări pentru creștinii remași credincioși, așa intru cât, cum spune însuși Mântuitorul nostru — dacă ar fi cu puțință încă și cei aleși s'ar sminti de eceste minuni diavolești.

Însă bunătatea lui Dumnezeu va păzi peste cei aleși, și precum spune sf. Apostol Pavel, nu va lăsa să fie ispitiți peste puterile lor. Numai aceia cari au păcătuțit intru ceva, vor cădea în aceasta ispită care va fi mai mare în întreg trecutul neamului omenesc.

Turma mică remasă credincioasă lui Isus Hristos va rămânea neclintită. Văzând aceasta antihristul se infuriază în contra turmei credincioase, se desbracă de masca

blândeței și iubirei și cu întreaga ura a iadului începe o nouă prigonire în contra credincioșilor.

Am spus mai sus, că se va da poruncă, ca tot omul să aibă sau pe frunte sau pe brațul drept semnul antihristului. Cari nu se vor învoi să fie semnați cu acest semn, aceia dacă sunt diregători, vor fi dați afară din diregătorii, vor fi împiedecați să vândă sau să cumpere ceva. În acel sistem de guvernare, care va fi pe acele vremuri, aceasta va însemna atâta, că vor fi judecați să moara de foame, pentru că alimente, îmbrăcăminte scl. numai în prăvăliile statului se vor putea cumpără. Va fi oprit a sta de vorbă cu creștinii remași credincioși, nu cumva stând de vorbă cu ei să li se facă milă de dânșii, și săi vină în ajutor cu ceva.

Când va vedea că toate aceste nu folosesc, și tot mai sunt creștini credincioși, va lua măsuri și mai sălbatice. Creștinii vor fi întemnițați, în temnițe grozave, și acolo vor muri cu moartea foamei. Se va folosi și de sabie, de strangulare și de cruce. Cei cari se vor opune vor fi decapitați, sate și orașe întregi vor fi omoriji de sabie, orașele și satele cari se opun vor fi incendiate și în urmă demolate. Se vor demola în primul rând bisericile, și locurile de rugăciune, unde se vor aduna de a asculta sta liturgie, de a se îmbărbăta, și a primi sfințele taine.

(Va urma)

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Întruparea Fiului lui Dumnezeu.

(Urmare)

Sfântul Iosif. Arătarea lui la venerabila Maria Ioana a Ingerilor. Venerabila Maria Ioana a Ingerilor, stareță (prioră) a călugărițelor Ursuline din Lion, care trăi pe la sfârșitul veacului al XVI, nutria o mare evlavie către Sfântul Iosif. — Căzând ea bolnavă în apărindere de plumâni, boală însoțită de o puternică febră și de dureri de nesuferit, ajunse la minutele din urmă ale vieții, și aștepta numai să moară. — Sfântul Iosif era mângâierea sa cea mai mare, se rugă necontenit către Sfântul Iosif, nu într'atâta pentru a dobândi vindecare de boală, cât mai ales cerea darul să aibă o moarte sfântă.

Într-o zi, când pe urma boalei nu o mai slujiau simțurile din afară, dar în lăuntru era deplin la sine, mintea luminată, a văzut pe Sfântul Iosif — patronul ei — coborându-se din cer. — În data odată ei, unde zăcea bolnavă, se prefăcu în un raiu, și se umplu cu o lumină cerească.

Din sânul unui nor luminos, văzù ieșind două persoane minunate: un tânăr frumos ca de 18 ani, îmbrăcat cu o haină strălucitoare, cu păr blond, ce-i atârna pe spate, și ținea în mână o făclie aprinsă.

Bolnava pricepù, că acela era îngerul ei păzitor. Lângă el apoi se arătă preamăritul patriarh Sfântul Iosif, mai strălucitor ca soarele, și cu o măreție negrăită. — Trăsurile feții sale, cari îl arătau de vre-o 40—45 ani, răspândeau o dulceață părintească. —

Îndată Sfântul se uită la bolnavă cu o privire plină de iubire, și o îndemnă să fie statornică în rugăciunile, ce le îndrepta către dânsul — „Apoi apropiindu-se de mine, zice dânsa, ca și un tată de fiul său, se plecă spre patul meu, și punând mâna sa dreaptă în locul unde era boala mea, mă unse acolo cu un oleiu mirositor, pe care după aceea l-am aflat de fapt. — În minuta aceea vedenia s'a făcut nevăzută, și m'am simțit deplin vindecată.” —

Într'adevăr bolnava s'a ridicat din pat deplin sănătoasă, și a poruncit călugărițelor — uimite de minunea aceasta, să mulțamească lui Dumnezeu și Sfântului Iosif.

Când a venit medicul, care era calvin,

să o cerceteze, ea însăși i-a ieșit înainte, și i-a povestit, cum a vindecat-o Sfântul Iosif... Medicul a constatat deplina vindecare, și a mărturisit, că la Dumnezeu nimica nu e cu neputință.

Maica Ioana a Ingerilor, Portretul Sfântului Iosif. În semn de recunoștință, Ioana Ingerilor după minunata sa vindecare, a lăsat să se zugrăvească o frumoasă icoană a Sfântului Iosif. — Pictorul (zugravul) a întrebat de dânsa cum și cu ce trăsuri să-l zugrăvească. — Ea zise: „Fă-l cât se poate mai frumos, dar să știi, că trăsurile cele mai gingașe și cele mai fine nu vor putea arăta niciodată pe pânză curețenia, ce-i acopere fruntea sa, modestia, blândețele ce se cetesc în ochii lui, dulceața ce împodobeste buzele sale, măreția (maiestatea) ce stăpânește în toată persoana sa.”

Logodirea Preasfintei Fecioare cu Sf. Iosif. Dumnezeu a voit în nepătrunsa și minunata sa înțelepciune, ca Fecioara aleasă pentru ca să fie Maica Unului său născut Fiu, să se unească cu un mire, prin sfințele legături ale logodirei. — Acest mire sau logodnic al celei mai curate dintre fecioare, a fost Sfântul Iosif, pe care Spiritul Sfânt în Evangelie îl numește: *om drept, mirele Mariei, din care s'a născut Isus, care se zice Hristos.*

Nici când n'a fost însoțire nici mai fericită, nici mai sfântă, decât aceasta logodire feciorească a Mariei și alui Iosif.

În sfânta Scriptură avem numai atâta, că Sfântul Iosif a avut norocirea de a lua ca logodnică pe Fecioara cea nepătată, alt ceva nu ne mai spune. Dar cucernice tradițiuni ne povestesc împrejurări frumoase și interesante. — După aceste vechi tradițiuni, când părinții Preacuratei Fecioare au știut din descoperirea lui Dumnezeu, că Iosif trebuia să fie logodnicul, mirele sfintei lor copile, pentru ca să împlinească voia lui Dumnezeu, s'au grăbit să prăznuiască aceea sfântă logodire, nuntă. Ceremonia s'a făcut în chip sfânt, dar fără paradă, ci cu simplitatea cuvenită stării lor modeste. — Părinții sfinților logodnici au chemat pe câțiva puțin frați și prietini ca să fie martori la contractul de logodire, pe care Maria și Iosif îl încheiau în fața lor. — Sfântul Iosif Logodnicul Fecioarei ținea în mână o vargă de lemn, cum era obiceiul la Jidovi: preasfânta mireasă acoperită cu un văl lung, purta pe

cap o modestă cunună de flori. — Smeriți și necunoscuți de lume, nu atrăgeau prea tare ochii oamenilor, și nu deșteptau uimire; dar îi priviau Ingerii din cer, și-și aștepta privirea spre ei Preainaltul Dumnezeu. — În vreme ce un bătrân preot de cinste roștia peste ei binecuvântarea de logodnă, se întâmplă o minune: varga, pe care Sfântul Iosif o ținea în mână, dintr'odată înflori și se umplu de crini preamiroșitori, strălucitori de albeață. — În aceeaș vreme un porumb alb se arată în biserică, se așază pe capul miresei, apoi pe capul mirelui, zburând încetinel de pe unul pe celalalt, ca și când ar vrea să-i unească laolaltă sub aripile sale. — Aceasta minune umplu de uimire și de bucurie pe toți câți erau de față în biserică, și era o chieșășie și arvună lămurită și strălucită despre binecuvântările prea alese și neobcnuite, pe cari Spiritul Sfânt le împărțășia acestei părechi feciorești.

(Va urma)

Conducătorii satelor ca distribuitori ai cărților religioase-morale.

Economul deștept și harnic în interesul gospodăriei sale toamna selecționează sămânța esemplarele cele sănătoase, întregi și frumoase le alege și pune de-o parte pentru însă-mântarea pământului pe anul viitor bine știind, că sămânța bună în pământul binecultivat la timpul potrivit i-i va da roadă înbelșugată și munca cu ajutorul lui Dumnezeu nu i-va fi zădarnică.

Conducătorii satelor, preoți, învățători, notari, primari, cantori, doamne, domnișoare, jandarmi și toți cărturarii sfântă datorință au — asemenea economului deștept și sânguincios — a se îngriji de hrana sufletelor poporului, în mijlocul căruia trăiește și-l povățuește; cu toți în constiință sunt obligați a selecționa, a alege, a supraveghea, a distribui numai de acele cărți, cari sunt propovăduitoare de învățături și îndrumări creștinești, morale și evlavioase.

Aceasta să împune cu deadinsul în zilele de azi, când pe lângă toată lectura, scrisul și cetitul ce se face, faptele, vorbele sunt tot mai urâte, mai imorale, mai rele,

când ziare, reviste, pomflete, cărți, ilustrate să imbie pe tren, pe ulițe, în piațe, în librării, la gări, în bibliotecile comunelor și orașelor. Să cetește cu sete tot ce-i murdar și escită simțurile senzuale, tot ce atacă și batjocorește credința, biserica, bunele moravuri, țara, conducătorii acestora; să înprăștia sume enorme zilnic de a citi murdării și calomniile, minciuni și pornografii; cărțile bune ale vestițiilor literați ai bisericei creștine și ai neamului nostru rămân în librării învălitate în praf, nedesfăcute necelute, ne ademeneste titlul cărților și al ziarelor cu viclenie plasat, ne ademeneste și atrage hârtia fină, tiparul bine îngrijit, fineja vorbelor ieftinătatea prețului încercând a acoperi principiile primejdioase depuse în aceste cărți, cu cari ne nutrim în detrimentul nostru.

Învățătorii, părinții admoniază pruncii să nu mănăce bureți și legume veninoase, acest lucru au datorință să-l facă conducătorii satelor față de scrierile și cărțile imorale și rele, cari nimicesc și otrăvesc trupurile și sufletele sătenilor cetindu-le. Poporul nostru e dornic de cetire, cetește, ascultă și primește orice carte, orice ziar, e ca pruncul mic neinstruat, adese nu știe face deosebire între bun și rău, cu atât mai vartos, că de multe ori pe față ori pe ascuns primește și gratuit cărți de propagandă a sectarilor și a dușmanilor bisericei și statului, cărți luxos și artistic lucrate, le pune în casă la ochii tuturor de observat, că el este cărturar; seara și în sărbători vin vecini și cunoscuți și le cetește din trănsele, și primesc cu sete veninul otrăvitor picurat în mintea lor cu viclesug. În țările mai luminate și înaintate în cultură bărbații iubitori de neam, țară și biserică au început de mult luptă contra cărților rele, imorale, anticreștine.

S. Maica noastră biserică catolică în toate timpurile a combătut, oprit propagarea și cetirea cărților imorale, necuviincioase și anticreștinești cari atacă sfințenia moravurilor, constituția divină a bisericei creștine catolice și siguranța statului.

Mai recent congrese internaționale cu hotăriri contra lățirii cărților pornografice, însă ce folos, dacă moralitatea popoarelor nu le vine într'u ajutor, dacă conducătorii satelor, dacă povățuitorii tinerimei sunt și ei obsedați de farmecul cărților veninoase; ori sunt reci, nepăsători, neglijenți, ori ocupați cu grijile casnice și economice, obosiți, desa-

măgiți de lupta vieții, săraci și necăjiți în familii și în diregătorile lor, nu mai au poftă și râvna recerută de a se ocupa de toate treburile poporului, cine și ce-le dă resplată pentru această? Resplata este însă liniștea conștiinței, datorința sfântă în apărarea așezământului divin, a bisericii și a patrimoniului străbun pământul strămoșesc, înflorirea și bunăstarea sufletească și trupească a neamului și a țării prin apărarea și conservarea bunelor moravuri a poporului, unde și în care loc și conducătorii sațelor vor avea liniște, pace, bucurie și foloase spirituale și izvor de propășire materială. Aș propune, că Ilustrisimi Domni Episcopi pentru preoții din Eparhiile lor, domnii prefecti pentru notarii și primarii lor creștini-români, domni revizori pentru învățătorii lor în rubricile coalelor informative ca motiv de laudă și înaintare ori de pedeapsă și admoniere să introducă rubrica: cine, când și câte cărți religioase, morale, patriotice a împărțit poporului, de unde și când și câte exemplare a procurat pentru popor, pentru credincioși, pentru tinerime, pentru pruncii școlari, — câte cărți de rugăciuni sa distribuit din banii strinși prin colecția publică — pruncilor și cărturarilor seraci — cine când și câtă sumă a donat pentru abonarea ziarelor creștine naționale, pentru procurarea cărților religioase; ori când s'a făcut chetă publică în comune spre acest scop și cine a condus și ostenit pentru strângerea „fondului presei bune creștine-naționale“...?

(Va urma)

Pelerinaj la sf. Mănăstire din Nicula.
La sărbătoarea sfintei Mărie mare — care este Hramul sfintei Mănăstiri din comuna Nicula situată în depărtare de abea o ora

dela Gherla, — în tot anul obisnuesc credincioșii chiar și din Maramureș în cete mari a face călătorie evlavioasă la sf. Icoană a Maicei Precurate ce să găsește pe Iconostasul Mănăstiri, despre care s'a adevărit fără indoială, că în anul 1694 cu începere din 15 Februar până în 12 Marte cu puține intrerumperi a lacrimat ziua și noaptea. Numărul credincioșilor ce se adună cu ocazia acestui praznic pentru a face rugă la picioarele Maicei sfinte se urca la 20 mii.

Sfințire de preoți. La marele praznic de Adormirei Maicei Domnului precum întrecut așa și în acest an va sluji sfânta Liturghie arhirească însuși Preasfințitul nostru Părinte Episcop *Dr. Iuliu Hossu*, care va ținea cuvântare poporului credincios și tot odată prin sfințire va rădica la treapta sfintei Preoții mai mulți tineri absolvenți de teologie între cari și tinerul maramureșan Ioan Berinde profesor de Religie.

Cultul Maicei sfinte. Cu prinderea postului sfintei Mării s'au început servirile cinstitelor Paraclise. În Biserica din Sighet aceasta frumoasă slujbă se face zilnic la orele 6 d. m. asistând mulțimea credincioșilor intelectuali și țăreni. Semne bune ale timpului, când cultul Preafericitei Marie prinde rădăcini adânci în sufletele bunilor creștini.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan

la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

12 — 18 August 1928.

12. **Dumineca X. d. Rusalii.** (Ev. Mat. 17, 14.) M. Foție.
13. Luni. C. Maxim.
14. Marți. Pr. Michea 606. înainte de Hr.
15. **Mercuri. Adormirea Maicei Domnului.**
16. Joi. M. Diomid.
17. Vineri. M. Miron.
18. Sâmbătă. Flor și Laur.